

23. Oct. 1974

FAKTA

Dato:
23. Oct. 1974

Sidetæl:
Rød blå bd 20 B s. 31-35

TRANSSKRIFTION

23-10-74.

Et ark hvidt tegnepapir.

Et objekt,

Dette objekt er fladt (todimensionelt).

Dette objekt vedbliver at fastholde sin identitet som værende et ark hvidt tegnepapir.

Det kan dog udsættes for visse ændringer afhængig af og opstået ved beskuerens position i forhold til det.

1. Ophængt direkte midt på en væg ændres identiteten ikke udover at det afhængig af væggens dimension kan synes enten stort eller lille.

2. Placeres det nede i hjørnet af en væg får det i det beskueren ser ned på den forbindelse med både væg og gulv.

3. Lægger man det på gulvet betragtes det i mere eller mindre udtalt perspektiv, idet beskueren ser oppefra og ned på det.

Dog – ligemeget hvilke position papirarket indtager i forhold til miljøet det er placeret i og beskueren ved bliver det med at være et ark hvidt tegnepapir. Altså en realitet – der ikke repræsenterer andet end sig selv.

Det betyder at det hvide ark tegnepapir ikke adskiller sig fra andre objekter, ikke er et særligt objekt udover den kendsgerning at alle objekter i forskellige gradueringer er forskellige fra hverandre.

Forstiller man sig nu at man anvender dette objekt tegnepapiret som et specielt opmærksomhedsfelt, giver det funktion af et objekt beregnet til at SE på, gør man ikke brud på det identitet da det selvom man fuldbyrdede dets funktion som tegnepapir jo stadig var et objekt beregnet til at SE på. Placerer man således et ark hvidt tegnepapir på en væg (som et billede!) vil beskueren, sandsynligvis, reagere som følger:

1. Konstaterer at han/hun ser på et hvidt ark tegnepapir.

2. Da det, som et billede hænger på en væg, evt i et udstillingslokale, vil han uvilkårligt søge mere i hvad han ser end den blotte konstatering af et stykke tegnepapir – en kunstnerisk mening – hensigt idet han overfor det medbringer sin forestilling om kunst.

3. Han vil da når den første konstateringsfase er overstået skærpe sin opmærksomhed overfor alle detaljer i papiret: dets format – (evt i forhold til vægarealet det er placeret på) – form, dets stoflighed (ru eller glat overflade f.eks), fladens ujævnhed visse svage folder, buler o.l., et evt. fabrikationsstempel, dets ophængningsmekanik: tegnestifter, nåle, søm. I sin søgen efter en mening vil beskueren være opmærksom (grundet på den tilsyneladende tomhed) alt. Dette at der tilsyneladende intet er udover et stykke tegnepapir vil altså i usædvanlig grad styrke hans opmærksomhed overfor selve tegnepapiret indtil mindste detalje.

Da der ikke er gjort andet ved tegnepapiret end at det er placeret på væggen, der er ikke tegnet på det, f.eks det er ikke på nogen måde bearbejdet – vil beskueren ikke kunne nå til anden konklusion end: et ark

hvidt tegnepapir af den og den størrelse, placeret på væggen i den og den position, på den og den måde (ophængt ved hjælp af nåle – tegnestifter o.s.v) beskueren må med andre ord opgave den forestilling af hun/han står overfor et billede i det hvad han ser modsiger denne forestilling og ikke fører ham udover begrebet – objektet: tegnepapir.

Således er det selvfølgelig muligt at anvende ethvert objekt som et opmærksomhedsfelt, men tegnepapiret har den fordel fremfor andre objekter at det ifølge hele sin funktionelle natur er neutralt, og således udelukker de fleste afvigende fortolkningsassociationer.

De mindste ændringer i tegnepapiret: folder, krølinger, fingeraftryk, falming, ridser, huller, pletter – o.s.v vil uundgåeligt bliver billeddannende idet den hvide tomme flades neutralitet vil opforstørre sådanne tilføjelser. Hvad er det man vil gøre opmærksom på – demonstrerer – med at placerer et hvidt tegnepapir foran en beskuer?

1. Modsigelse – modarbejde beskuerens forestilling om at hun/han står overfor et billede.
2. Få beskueren til at erkende at stå overfor en ting (tegnepapir).
3. Indse at han/hun ikke står overfor et udtryk, kunstværk, men en realitet af samme beskaffenhed som alle andre realiteter.
4. Kunstmyten frosset ned til dette ene at SE, tilmed at se noget som ikke er særlig interessant og som ikke byder mange muligheder for synsstimulans.

Der er med andre ord ikke meget at se på, men alene at SE.

5. Ønsker beskueren at der skal være mere at se (være et udtryk, en mening en hensigt, en meddelelse i det han ser på) kan dette ønske alene opfyldes af ham selv, ikke af hvad han ser på, han/hun må etablere hele sin egen imagination. Han/hun overlades til sig selv.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Man så på en stiel et billede
på/af en deling af papiret
man kan her ikke se
den del.

Den eneste måde man kan
af dele papiret i
halvdele uden at bryde
det i den bølge er ved sin-
-pelt man at julle del sam-
-men på midten så der
i det øjeblik en julle
i det midterlinje.

4.

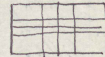
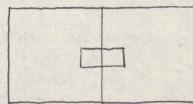

Så er der, ikke den gamle måde
om præstationen om den de-
-line, man deling her er
-uden, julle del.

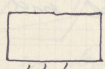
Hvorfor er dette nu så
vigtigt?
Fordi - i det yderste papiret
deles i de halvdele ved at

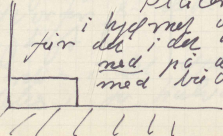
indfegne en lodret midter-
-linie på det flade ~~område~~
Cannon flør man papirets
materiale i den bølge med
et tegn (indførelse af et
andet materiale) der ikke
er placeret i den ikke
materialitet, man senere for
et skubbe præstationen som
en deling hvorved man
fordeler realiteten og be-
-væger sig ind i den
hvor ingen, ikke længere
her ikke, at vare hvad
de er, man skal reproduktion
-lær ikke andet end sig
sehr.

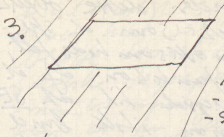
23-10-74.

Et ark kvindel tegne papir.
Et objekt.
Dette objekt er fladt (for-
dimensionell).
Dette objekt ved bliver at
fast holde sin i den lille
sammen værende at ark kvindel
tegne papir.
Det kan dog undersøges
for visse ændringer af højde
af og opstillet ved bestude-
rens position i forhold til
del.

1. op højst direkte
på en væg anden
i den lille i ligger udover at
det af højde af væggen dimen-
sion kan synes om den stør-
else lille.

2. Placeres del med
i højre af en væg
får det i det bestående en
med på de forvandlede
med i de væg og gals.

3. Gør man
det på gælder
beholdes det.
i mere eller min-
dre med held per-
spektiv, i det be-
skueren ser papiret og med på
del.
Dog - lige meget hvilke posi-
tion papiret i med væg i
forhold til midtpunkt del er
placert i og beskueren ved
bliver det med at være at
ark kvindel tegne papir.
Altså - en reaktitet - der ikke
repræsenterer andet end sig
selv.
Det betyder at del kvindel
ark tegne papir ikke ad-
skiller sig fra andre objekter
der i ligger om væggen og
udover den væggen og gals
alle objekter i forskellige opstille-
ringer er forskellige fra hinan-
den selv.
Forskiller man sig selv at

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

man anvender dette objekt
 - tegne papiret som et spj-
 -kelt og en oval som heds felt,
 og var det funktion af et
 objekt beregnet til at SE
 på og på man i alle brud
 på det i den hede da det
 selv om man fuld brød det
 dets funktion som tegne-
 -papir jo stadig ~~funktion~~
 beregnet til at SE på.
 Plus er man således at
 alle hvide tegne papir på
 en væg (som et billede)
 vil beskæm, sandt synligt,
 reagerer som følger:
 1. Konstaterer at ~~se~~ han/hun
 ser på et hvidt rikt tegne-
 -papir.
 2. Da det, som et billede
 hængt på en væg, oval i et
 indstillings tabele, vil han

vil vil vil se mere
 hvad han ser end den
 bilde konstatering af et
 stykke tegne papir - en kunst-
 -mæssig mening - han vil
 hen over på det med bringer
 sin forstilling om kunst!
 3. Han vil da når den
 første konstaterings fase
 var overstået skabe sin
 opmærksomhed over for
 alle de detaljer i papiret:
 dets formel-form i forhold
 til vel arculat det er plac-
 -ret på - form, dets skæf-
 -hed (ru eller glat overflade
 f. eks), fladens reaktion
 visse svage fald, liden af
 et oval. funktionens stem-
 -mel, dets op hans mang, one-
 -tunit: tegne stift, male,
 som. af sin søgen efter en
 mening vil beskæm være
 opmærksom (opret på
 den til søge i den kerne)

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

alt. Dette al den til-
-syneladende imbet, er ud-
-over et skuffet tegnepapir
til at bese i udsedvonen
egad styrke huns opmælt-
-somhed over for selv tegne-
-papiret i indtil mindste
de delje.
Da den i loka er gjort andt
ved tegnepapiret and al
det er plucet på væggen,
der er i loka tegnet på
det, f. eks. det er i alle
på nogen måde be-
-del - til beskueren i loka
kunne nu til vanden
kun kension end: et ant
hvidt tegnepapir af den
den styrkelse, placat
på væggen i den den posi-
-tion, på den den
måde (og hængt ved hjælp
af nåle - tegnestifter o. s. v.)
beskueren må med andre
ord opgive den forestilling
af hun/han står over for et
billede i det hvidt han
ser med sig, den ne for-
-stilling af, loka tegner han
ud over tegnet - i loka:
tegnepapir.
Suldes er det selv, f. eks.
mindst et omvendt et-
-hvort objekt som et op-
-mærksomheds felt, men
det tegnepapiret har den
færdig form for andre di-
-felter af, det i f. eks.
helt sin funktionselle natur
er neutral, og suldes ud-
-til loka - de fleste opfylder
fordellings associationer.
De mindste ændringer i
tegnepapiret: felter, f. eks.
-mængde, f. eks. af f. eks. f. eks.
måde, hvidt, f. eks. - o. s. v.
til mindst et loka blive billed-
-den måde i det den loka
forme findes neutralitet til

og først og fremmest så danner de
 -køkket er.
 Hvad er det man vil
 dreje og markere på de
 -monstrer - med at placere
 et hvidt tegnepapir foran
 en bestemt? med at belyse
 1. Med sig - med at belyse
 Bestemte frestillinger om
 at hun/hen står overfor
 et billede.
 2. For bestemmelse til at ar-
 -bejde at ~~for~~ stå overfor
 en Linie (tegnepapir).
 3. Gendse at hun/hen ikke
 står overfor et udtrykt
 Kunstværk, men en realitet
 af samme beskaffenhed
 som alle andre i atelieret.
 4. Kunstneren træder ind
 til dette område af SE,
 til med at se noget som
 ikke er set i impressionen
 og som ikke lyder monog

mindeligheder for siges stem-
 -lens.
 Der er med under ord
 i det mangel af SE på
 man alene af SE.
 5. Om den bestemmelse af den
 stiel væge mere at se (være
 et udtryk, en mening, en
 hensigt, en meddelelse; det
 hun ser på) Kun dette ønske
 alene opfyldes af hende
 selv, ikke af hvad hun
 ser på, hun har en etableret
 hele sin egen, imagination.
 Hun/hen overlades til sig
 selv.

24-70-74.
 Grunden til at jeg beskaffede
 mig med tegnepapirets hvide
 re dangel er at jeg på mi-
 -værende tidspunkt ønskede
 at undersøge hvorfor du den,
 hver neutral eller ven den
 end en vandes al den undskyld-
 -per det at passive. Det der